

det hidtidige planlægningsarbejde som en selvfølge har forudsat, at der i videst mulig udstrækning skal anvendes EDB ved administrationen af kildeskatteordningen.

### Spørgsmål 65:

Hvis man stiller sig som opgave at skabe mulighed for, at lønmodtagerne hos arbejdsgivere med få ansatte selv skulle indbetale deres løbende skat, hvorledes kan da regler (herunder kontrolregler) mest praktisk udformes?

### Svar af 1. september 1967:

Der er næppe anden mulighed for at gennemføre den nævnte ordning end at lade de pågældende lønmodtagere betale B-skat efter skattebillet eller sætte dem i stand til selv at beregne A-skatten.

Hvis lønmodtageren skal betale B-skat af sin indtægt, må der ved forskudsligningen skønnes over, hvilken skattepligtig indtægt han vil få i indkomståret. På dette grundlag må der foretages beregning af den foreløbige skat, og en skattebillet tilsendes lønmodtageren. Skatten må formentlig som for andre B-skatteydere betales med lige store beløb over 8 terminer, og man vil ikke få den tilpasning af skatten til den løbende indtægt, som ellers opnås for lønmodtagere. Det må antages, at der vil blive en større tendens til afvigelser mellem foreløbig og endelig skat, idet skønnet over den forventede indkomst ofte vil hvile på et meget usikkert grundlag.

Man må af praktiske grunde lægge vægten på forholdene ved forskudsligningen. Hvis lønmodtageren i indkomstårets løb får ansættelse hos en større arbejdsgiver, må han derfor fortsætte med at betale skat i henhold til den modtagne skattebillet, således at han skal holdes uden for skatteindeholdelsen hos den pågældende arbejdsgiver. Det vil volde vanskeligheder ved arbejdsgiverens indberetninger om ansatte og den kontrol, der skal føres med A-skat, at der på denne måde kan være nogle lønmodtagere hos en arbejdsgiver, som ikke omfattes af kildeskattningen.

I det hele taget vil undtagelsesordningen, hvis den indrettes som foran beskrevet, betyde et væsentligt afbræk i systemet, idet det vil være vanskeligt at indpasse den

i de maskinelle procedurer, som forudsættes anvendt.

Den anden mulighed er som nævnt, at lønmodtageren sættes i stand til selv at beregne den løbende A-skat. Han vil dog næppe have bedre forudsætninger for dette end arbejdsgiveren, og der vil for så vidt ikke være noget vundet ved denne ændring. Arbejdsgiveren vil alligevel ikke kunne frigøres helt for pligter i forbindelse med kildeskattningen. En kontrol med lønmodtagerens beregning af skatten og med indbetalingen må nemlig forudsætte, at arbejdsgiveren indsender redegørelser til skattemyndighederne med oplysning om, hvem der er udbetalt løn til, for hvilken periode samt lønnens størrelse. Arbejdsgiveren må også beholde visse indberetningspligter til arbejdsgiverregisteret. Bl. a. vil det være nødvendigt at få oplysning fra ham om fratræden af medarbejdere. Ordningen vil stille væsentlig større krav til myndighedernes kontrol og give mere administration bl. a. i tilfælde, hvor en lønmodtager skifter fra en arbejdsgiver med få ansatte til en arbejdsgiver, der omfattes af den almindelige indeholdelsesordning.

Om begge ordninger gælder, at de vil rejse de sædvanlige afgrænsningsproblemer m. v. Der måtte tages stilling til, ved hvilket antal ansatte grænsen skal lægges, og hvilket tidspunkt der skal være afgørende. Endvidere måtte der gives regler for tilfælde, hvor antallet af ansatte hos arbejdsgiveren bevæger sig over eller under grænsen.

### Spørgsmål 66:

Hvilke muligheder er der for bl. a. ved datateknik at kombinere arbejdsgivernes indbetaling af kildeskatt, ATP, sygeløn og andre offentlige bidrag til én beregning og én indbetaling, hvorefter forudsættes efterfølgende central fordeling af de samlede indbetalte beløb?

### Svar af 1. september 1967:

Det vil antagelig være muligt at slå skatte-trækket sammen med bidragene til de nævnte ordninger. Det vil dog kræve et meget stort planlægningsarbejde. Man har fundet det mest hensigtsmæssigt, at selve kildeskatt-ordningen søges iværksat snarest muligt, men således at der åbnes mulighed for at